



## Zapiski

### Ob 70 letnici F. S. Finžgarja.

9. februarja praznuje svoj 70 letni življenjski jubilej eden izmed najpriljubljenjših slovenskih pisateljev in najizrazitejših dominsvetovcev — F. S. Finžgar. Stal je v vrstah sotrudnikov naše revije kmalu ob njenih začetkih še pod uredništvom njenega ustanovitelja Fr. Lampeta, ki mu je prvi odkrival vrednost leposlovne umetnine kot dragocenost pravega bisera. V naši reviji in njenem idejnem krogu ter umetnostnih načelih prvih urejevalcev je iskati tudi korenine njegove literarne ustvarjalnosti, njegove pisateljske osebnosti, ki je pognala in rastla prav v naši reviji do najbolj priljubljenega in izrazitega slovenskega ljudskega pisatelja in dramatika, pa se razvila tudi do vrhov slovenske pripovedniške epike sploh. Njegovo pisateljsko delo je v tako tesni zvezi z Domom in svetom, da je ob njegovi šestdesetletnici pred desetimi leti (l. 1931) tedanji urednik prof. F. Koblar v lepi analitični jubilejni študiji obenem z njegovim delom prikazal tudi notranjo rast Doma in sveta kot celote, ki je Finžgarju bil tako v vzpodbudo, kakor

tudi v oviro njegovi umetniški sproščenosti. Tu so izhajale njegove prve črtice iz kmečke tradicionalnosti in idile kot nadaljevanje Jurčičeve tradicije, prenesene v gorenjski kót tudi po trdoti značaja in polnosti jezika, kar je dalo najboljšo slovensko ljudsko igro Divjega lovca. Tu je preko družabnih meščanskih slik in zasnutkov povesti iz moderne sveta v luči Krekovega socializma našel ob njem tudi navdih za najbolj znani in najbolj brani slovenski roman Pod svobodnim soncem. Z njim je bil postavljen tudi vrh predvojnemu Domu in svetu ter je v njem podana tudi težnja tedanjega umetnostnega nazora naše revije pred odločno zgolj umetniško revolucijo tik pred vojno. Tudi to je spremljal Finžgar v naši reviji ter z mladimi doumel moč umetniškega oblikovanja kot takega, silo življenja, ki naj iz same sebe, ne iz tez, vnesenih od zunaj, poudari lepoto in krščanski etos. Tako je z Deklo Ančko, s Prerokovano in z Boji, predvsem pa z zgodovinsko Kroniko gospoda Urbana dal našemu slovstvu dela, ki so trajne vrednosti in s katerimi je katoliškemu književniku pri nas priboril popolno priznanje